

Згинув шляхтич Суходольський,
Вже в костьолі тіло,
І з-під небка ксьондз навколо
Поглядає сміло.

Далі мову зачинає,
Тільки не по-польськи,
Зачинає по-латині:
«Ubi Suchodolski?»¹

І поглянув ще навколо:
«Ubi Suchodolski?»
Далі ще раз кругом глянув:
«Ubi Suchodolski?»

Аж п'яничка їден слухав:
«Ubi» все та «ubi»,
Далі й каже: «Знаєш, ubi?
У чортовій губі!»

«Lzesz, galganie!»² Він у бога! —
Ксьондз відповідає. —
Враз з святими його хвалить
І на арфу грає!»

А п'яничка похилився,
За ліхтар узявся.
«Та не знаю, хто з нас galgan, —
Сміло обізався, —

Бо покійник не знав того,
Як і дудку взяти,

Та де йому перед богом
Ще й на арфу грати?»

1. Де Суходольський? *(лат.)*

2. Брешеш, негіднику! *(польськ.)*